

Konvention nr. 135 om beskyttelse af arbejderrepræsentanter i den enkelte virksomhed og om de faciliteter, der skal ydes dem.

Den internationale Arbejdsorganisations generalkonference, der er blevet sammenkaldt i Genève af Det internationale Arbejdsbureaus styrelsesråd, og som den 2. juni 1971 er trådt sammen til sin 56. samling, og

som henviser til bestemmelserne i konventionen om ret til at organisere sig og føre kollektive forhandlinger, som yder arbejderne beskyttelse mod forskelsbehandling, der tager sigte på at indskrænke fagforeningsfriheden i deres beskæftigelse, og

som anser det for ønskeligt at supplere disse bestemmelser, for så vidt angår arbejderrepræsentanter, og

som er blevet enig om vedtagelsen af visse forslag med hensyn til beskyttelse af arbejderrepræsentanter i den enkelte virksomhed og med hensyn til de faciliteter, der skal ydes dem, hvilket spørgsmål er opført som 5. punkt på mødets dagsorden, og

som har besluttet, at disse forslag skal tage form af en international konvention, vedtager i dag den 23. juni 1971 følgende konvention, der betegnes konventionen om arbejderrepræsentanter af 1971:

Artikel 1.

Arbejderrepræsentanter i den enkelte virksomhed skal nyde effektiv beskyttelse mod enhver foranstaltning, der er egnet til at skade dem, herunder afskedigelse begrundet i deres stilling eller virksomhed som repræsentant for arbejderne eller i medlemskab af fagforening eller deltagelse i fagforeningsvirksomhed, for så vidt de overholder gældende lovgivning, kollektive overenskomster eller andre overenskomstmæssige ordninger.

Artikel 2.

1. Der skal ydes arbejderrepræsentanter sådanne faciliteter i virksomheden, at de kan varetage deres opgaver hurtigt og effektivt.

2. I denne forbindelse skal der tages hensyn til den ordning, der består i det enkelte land vedrørende forholdet mellem arbejdsgivere og arbejdere, samt til den pågældende virksomheds behov, størrelse og muligheder.

3. Ydelsen af sådanne faciliteter må ikke forringe den pågældende virksomheds effektivitet.

Artikel 3.

I denne konvention betyder udtrykket „arbejderrepræsentanter“ personer, der anerkendes som sådanne i henhold til det pågældende lands lovgivning eller praksis, uanset om de er:

- a) fagforeningsrepræsentanter, dvs. repræsentanter, der udpeges eller vælges af fagforeninger eller af fagforeningsmedlemmer; eller
- b) valgte repræsentanter, dvs. repræsentanter, der er frit valgt af virksomhedens arbejdere i overensstemmelse med vedkommende lands lovgivning, administrative forskrifter eller kollektive overenskomster, og hvis opgaver ikke omfatter virksomhed, der i det pågældende land anerkendes som et område, der udelukkende varetages af fagforeningerne.

Artikel 4.

Det skal fastsættes ved national lovgivning eller administrative forskrifter, kollektive overenskomster, voldgiftskendelser eller retsafgørelser, hvilken eller hvilke kategorier af arbejderrepræsentanter der skal have adgang til den beskyttelse og de faciliteter, der omhandles i denne konvention.

Artikel 5.

Hvor der inden for samme virksomhed findes både fagforeningsrepræsentanter og valgte repræsentanter, skal der i fornødent omfang drages omsorg for at sikre, at tilstedeværelsen af valgte repræsentanter ikke benyttes til at undergrave de pågældende